Ч. 159. Неділя 28 (15) липня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ЛИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИІ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К — 40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К — 90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Перерва в ческо-німецких угодових переговорах. — Положене в Туреччині. — Нові морскі уоруженя Анґлії. — Російско-японьский союз.

На вчерашнім засіданю спільного ческо-німецкого угодового комітету при нарадах над справою урядового язика при краєвих властях поставлено згідно з обох сторін внесене, аби супротив спізненої пори, увзглядняючи загальну потребу випочинку зробити перерву в переговорах. То внесене одноголосно принято. Як кажуть дальші переговори розпічнуть ся в першій половині вересня.

Новий турецкий кабінет, до котрого привязувано так богато надій, опинив ся серед загального заколоту в Туреччині в безвихіднім положеню, опинив ся між молодотурками і „лїґою офіцирів“. Молодотурки хотять за всяку ціну ратувати парлямент і жертвували вже навіть президента палати Ахмеда Різу. Але то не богато їм поможе. Між новим правительством і парляментом нема анї на одній точці згоди, крім того „лїґа офіцирів“ напирає на правительство з усею силою, аби оно безусловно сповнило три найважнїйші жаданя „лїґи“, вимірені против молодотурків. Жаданя ті такі: лїґа жадає усуненя кабінету Саіда паші, виключеня молодотурків з правительства і розвязаня парляменту. Два перші жаданя „лїґи“ сповнено. Третого боронять молодотурки і рада мінїстрів не годна відважити ся розвязати парлямент. На те поставила „лїґа офіцирів“ ультіматум до правительства, аби оно до 48 годин розвязало парлямент. Таке жадане викликало у всіх членів нового кабінету, котрому запоручено свободу діланя, огірчене і невдоволене, бо вертають знов ті часи, коли „лїґа офіцирів“, як колись молодотурецкий комітет, хоче рішати о найважнїйших державних квестиях. Така дорога не веде до поправи страшних відносин в Турциї. Се ясно видко з найновійших вістий, котрі надійшли протягом ночи з Цареграда. З тих вістий довідуємо ся, що альбаньскі ворохобники, користаючи з загального заколоту в Туреччині, поставили далекоідучі жаданя і під грозою загальної ворохобні зажадали їх безпосередного сповненя. В Пристині змобілїзували ворохобники 25.000 Арнавтів і ожидають прикоду ще 10.000. В Пристині вязні втікли з тюрми. В погоні за ними убито 15 осіб і кількох жандармів. В Скопле веде ся шалена аґітация за загальною ворохобнею всїх Альбанців. Мимо всего молодотурки не тратять надії не тілько на привернене нормального ладу в державі, але і на поворот до власти. Так принайменше впевняв визначний молодотурецкий діяч Могарем-бей, котрий тепер пробуває в Берлїнї, кореспондента „Zeit-у“. Могарем бей заявив, що про розвязане парляменту нема бесіди. Дотепер опирає ся молодотурецкий кабінет на армії, головно на офіцирах, котрим молодотурки дали активне і пасивне виборче право. Але навіть без офіцирів мають молодотурки на стілько сили, аби удержати своє політичне значінє в державі.

Безпосередною причиною ухваленя анґлійским парляментом нових кредитів на побільшене континґенту маринарки, є нове предложене берлиньского правительства о будеві нових воєнних кораблїв. „А ті нові воєнні, німецкі кораблї — говорив Черчіль в своїй промові — становлять для Анґлії поважну, а навіть незвичайну небезпечність. Обезпечене перед німецкою фльотою може найти Анґлія лише в постепеннім побільшеню своєї фльоти. Занепокоїла також Анґлію і будова австрийских дредно́тів, котрі в будучині можуть бути дуже не на руку французко-анґлїйским плянам на Середземнім мори. Ті причини зложили ся на те, що анґлїйске правнтельство прийшло до парляменту з новим жаданем 980.000 фунтів штерлїнґів на побільшене континґенту маринарки.

Предложене боронили горячо і завзято мінїстер маринарки Черчіль, премєр Аскіт і мінїстер Бальфур. Парлямент, подавляючою більшостию голосів, бо 291 против 42 приняв предложене в цілости. В кінцевих виводах сказав премієр Аскіт, що не похвалює того

Любовний напиток.

(З італїяньского).

(Конець).

Що она собі робила з сего? Нехай би був вибив її до крови, нехай би знущав ся над нею в який хотів спосіб, колиб тілько не ішов до неї, до другої, щоби не плямив свого житя зносинами з тою людиною! І кидала ся єму на шию, падала перед ним на колїна, цілувала его руки і пестила найнїжнійше, як за давних щасливих часів, з перших днів її любови. Він боров ся розпучливо сам з собою, бо не міг позбути ся милосердия над бідним сотворінєм, котре любило его більше як себе і свою гідність жінки і понижало ся, як найпідлїйша з женщин. Але чи міг звинити ся? Чи міг побороти свої чувства? В розпуці оскаржував сам себе, своє грубе поведенє і немилосердну свою долю, котра наділила его сею нещастною пристрастию.

В таких хвилях видів ясно, як слабим був, позбавлений всякої волї чоловіка, замотаний в сїти злої женщини, котра уміла користати з его слабости. Кармеля розуміла его в хвилях его пристрастних скарг і вірила, що уратувала его, бо її Сальватор в глубині серця був добрим чоловіком. Коли так плакав перед нею потїшала его, промовляла до него словами повними любови і гладила его померзлене волосє. І дрожачи очікувала поцілунку, котрого він їй не давав. Мимо сего вірила в его поправу, бачучи его так змученого і безсильного перед собою. Коли однак Тереса візвала его до себе, забував зовсім о всїх присягах і вертав знову в болото.

Тепер грозив навіть Кармелї розводом. Чи має убити свою суперницю? Може донна Кончета покаже їй дорогу привернення мужа.

З сих роздумувань збудив її голос:

„Встань Кармелю!“

Зійшли на вузку, круту дорогу і війшли до передсїнка печери, що виглядала наче малий костел. На кождім кроцї стрічали перекупнів, що продавали воскові сьвічки, овинені синім папером. „Мусиш тепер купити одну сьвічку і засьвітити її на честь Христа“ — шепнула їй в ухо чарівниця.

— Розуміє ся — відозвав ся голос дон Джетаніна, котрий ішов зі старою.

Кармеля виняла з кишенї лїра і подала Кончетї, а змішана видом натовпу, що тиснув ся на кладовище, не знала навіть, що товаришка заплатила за сьвічку тілько чотири сольди. Врешті станули перед якимись марами, покритими виполовілим, діравим, чорним оксамітом, прибраним штучними цьвітами, котрі мали представляти символ знїкомости; перейшли коло них і вузкими, низкими, бічними дверми війшли до середини печери. Вздовж довгого, вузкого коритара стояли або клячали слїпі жебраки, благаючи голосно о милосердіє, декотрі обіймали переходячих за ноги, щоби вимусити від них милостиню. Їм страшне вите разило ухо молодої женщини, зимне дрожанє проникало її молоде тїло, морозило її кров і упадало зморою на груди. Оклик переляженя видер ся єї із стисненого горла, коли побачила перед собою піраміду з чашок людских з пустими очодолами, і здавало ся, що они глумливо витріщають зуби в блеску малих, жовтих, миготячих сьвічок. Всюди наоколо видно було стоси білих чашок і кістяків, на вид котрих дрожала з перестраху.

— Ходім звідси — шепнула перестрашена, дотикаючи рамена своєї провідниці — я не видержу довше!

— Ого — сказала стара упоминаючим голосом — хочеш всьо попсувати, Кармельо!? Памятай, що мусиш вірити без віри, без віри нема ласки божої. Передовсім не перешкаджай менї тепер, я мушу молити ся.

Груба, неформенна постава почала співати суплїкацию, приклякаючи перед образами сьвятих і хрестила ся безустанно. Прочі жінки повтаряли повільним голосом тую пісню за померших, підчас коли в далї розходили ся зойки і гомін товпи. Кармеля притискала руки до грудий, хвилями серце її переставало бити ся і чула ся дуже утомлене. Щоби знести до кінця тую муку думала свого мужа: „Торе,

всього, що виглядає на страх або паніку. А саме послідна фаза анґлійскої фльотової політики вказує на одно і на друге. Прінціпом военного морского поготівля дійшла Анґлія до передпослідної границї на шляху до скорої війни.

В дальших нарадах над уоруженями мінїстер маринарки Черчіль промовляв вже о о много умірене́йше. Відповідаючи на ряд інтерпеляций в справі нових анґлійских уоружень на мори, розказав мінїстер маринарки на ново про плян будови німецкої фльоти і сказав: „Мимо того ми є панами ситуациї. Паніка і алярми непотрібні. Вина буде по нашім боцї, як ми не зможемо в будуччинї себе обезпечити. Коли держава прийме наші жаданя, ми будемо забезпечені аж до року 1916, в котрім уложимо нову проґраму“.

Так само злагодив острий тон своєї промови премієр Аскіт, котрий у своїй промові заявив, що Анґлія удержує добрі зносини з усіми державами і не має причин до непорозумінь з якою небудь державою. З окрема відносини Анґлії до Німеччини є дружні і добрі і такі будуть на будуче. Однако сї миролюбиві слова Аскіта не годні привернути до рівноваги розпалених военною горячкою, других членів анґлійского парляменту. Ліберальний посол Кавтен-Лікете назвав будову німецкої фльоти і єї союзників Австриї та Італії провокациєю, котру Анґлія мусить приняти.

Тої самої думки був провідник опозиций Бонер Лев обстоював за тим, аби анґлійска фльота сильно і добре сконсиґнована, стояла все готова до борби, бо належить все сподівати ся, що Анґлія найде ся колись в примусовім положеню оружного виступу против Австрио-Угорщини і Італії. Фантастичні военні пляни Австриї і Італії, видумані анґлійскими мінїстрами, заспокоїли також Францию. Французка праса присьвячує послідній фльотовій дебатї в анґлійскім парляментї богато місця. Між иншими Maten пише: „Можемо подати до відомости що і Італія і Австрия рівночасно і на жадане Німеччини будують нові панцирні кораблї. Про те не говорить ніякий офіцияльний документ. Тайни додержують строго. Італия рішила вибудувати шість нових супердреднотів на 20.000 тон сили і о скорости 25 вузлів на годину та з десятьма арматами о 356 мілім. калїбру. Два перші кораблї того типу будуть готові при кінци року. Австрия також проектує будову трех супердреднотів о силї 26.000 тон, по 12 армат 343 мілім. калїбру“. З послідною дебатою в анґлійскім парляментї вяжуть ся мабуть тїсну авдиенциї анґлійских амбасадорів в Парижи і Берлинї, в Льондонї та вчерашна авдиенция німецкого амбасадора в Льондонї у анґлійского короля. До тих авдиєнций привязує політичний сьвіт велику вагу.

Японьский князь Катсура, котрому токійске правительство повірило місию уложеня российско-японьского союза, приїхав до Петербурга і відбув доси дві конференциї: з мінїстром заграничних справ Сазоновом і президентом мінїстрів Коковцевом. Петербурский кореспондент Kölnische Ztg. довідує ся, що на тих конференциях обговорювано справу становища Росиї до Японії в Манджурії. Скопстатовано повну згідність поглядів обох держав, але Росия заявила, що на разї не може брати на себе ніяких зобовязань, котрі би могли викликати компліка́ции і непорозуміня в Китаю. По думці кореспондента Kölnische Ztg. не прийде до письменного уложеня союза.

Новинки.

Львів, 27 липня 1912.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував канцелїстами судовими підофіцирів: Ант. Воєводу для Грималова. Фр. Яремка для Краківця, Волод. Рожнецкого для Долини і Вал. Бялковского для Куликова.

— **Перенесеня.** Львівский висший суд краєвий перевіс офіцияліів канцеларийних: Ів. Вомачка з Перемишля до Мостиск, Кар. Городиского з Мостиск до Перемишля і канцеліста Ант. Куснірчика з Рудок до Камінки струмиловоï.

— **Шлеский сойм** буде скликаний — як доносить „Тїшиньский Дневник“ на 14-дневну сесию 15 серпня. На дневний порядок сеї сесиї прийдуть закони: санітарний, будівляний, водний, предложене до закона про риболовлю, а на конець найважнїйший, виборча реформа.

— **Дрібні вісти.** Софія Ярослава Окуневска, родом з Кіцманя на Буковинї одержала диплом маґістра фармациї в черневецкім університетї. Се перша Українка, що посьвятилась судиям на тім поли. — Російске мінїстерство просьвіти виготовляло начерк закона про признане найдених в Росиї кістяків предпотопових звірять за власність держави. — В Росиї начислено 25 живучих людий, що памятають війну 1812 року. Наймолодший числить 117, найстарший 125 літ. — В Берлинї упав по 3-тиждневій посусі добрий дощ. — З Архангельска доносять, що до Карийского моря відїхала експедиция, щоби уладити там іскряний телеграф. — Анґлійські суфражистки рішили вести свою аґітацию за помочию підпалюваня домів. Дві з них хотїли підпалити доми двох мінїстрів, але їх арештували.

— **Ориґінальне завіщанє.** В Берлинї помер недавно один чоловік, котрий записав своє майно сему містови але в такою умовою, що гроші єго мають так довго процентувати ся аж поки не дійдуть до висоти теперішних довгів міста Берлина. А тому що довги міста виносять тепер 370 мільонів марок марок — то мусить гріш ориґінального добродія ще часочок пождати, щоби дійти до такої висоти. Та не уважаючи на те, рішила міска рада приняти сей дарунок. Радний Бруне доказував, що записані гроші з провізиєю дадуть за 300 літ около 250 мільонів, а за 400 літ вже $5^1/_2$ міліярда, числячи по 4%. Увага, що „сей гріш дістане ся все таки колись бодай внукам наших внуків“ — викликала загальну веселість.

— **Страшна пригода** стала ся недавно у Франциї на поли злетів Бото, під С. Егієн. Технік Ренард, хотячи пустити в рух мотор свого літака, вихилив ся так необережно, що єго голова була під шрубою. Нечайно рушив мотор і розігнана шруба відтяла мов ножем, Ренардови голову.

— **Краєвий шкільний фонд.** Краєва Рада шк. виготовила для сойму і предложила краєвому видїлови прелімінар краєвого шкільного емеритального фонду на рік 1918. Після сего прелімінаря виносять видатки 2,197.100 К, доходи 487.048, недобір до покритя з краєвого фонду виносить 1,710.052 К. Краєвий Видїл знизив лише в видатках позицию на додатки на виховане сиріт по учителях, вставляючи місто прелімінованої краєвою Радою шкільною суми 100.000 К, лише квоту 95.000 К, а то на основі пересїчного висліду з послідних трех літ з увзглядненем натурального приросту в сій рубрицї.

Супротив сего прелімінар краєвого шкільного емеритального фонду на р. 1913, який буде предложений соймови, виказує видатки в сумі 2,192.100 К, а доходи в сумі 487.048 К, недобір до покритя з краєвого фонду виносе суму 1,705.052 К. В порівнаню з недобором з року 1912 в сумі 1,680.096 К, виказує ся зріст недобору в р. 1913 в сумі 24.956 К. Взагалї прелімінар краєвого фонду емеритального виказує видатки висші о 15.000 К, а доходи менші о 9.956 К.

мій Торе, для тебе тільки зношу се, для тебе!“ Тепер порушив ся довгий ряд женщин наоколо гробу і зближив ся до місця, де образ Христа з кровавими знаками ран, взносив ся понад стоси чашок. „Ісусе, змилуй ся над нами“ — закликали переразливі голоси. А Кармеля знову шептала до себе: „Для тебе Торе, тільки для тебе се зношу!“

Побачила, як велика постава Кончети зникла в темній бічній каплици і поспішила за нею, коли нараз задержала єї якась рука і дон Джетанїн шепнув їй до уха: „Лишіть ся, кумо, не можна їй тепер перешкаджати“. Підлий чоловік сьміяв ся хитро, вишкірюючи свої поломані зуби.

Настала глубока тишина. Чути було лише монотонний звук дзвінка, стук монети падаючої до пушки, також кроки діда, що потрясав мішочком.

— Гляньте лише — промовив знову дон Джетанїно, хотячи виявити свою мудрість і показав на шкляну шибу одного коритаря, повного людских костий. Тисячі каплї води спливали по гладкій поверхни скла. — Змочіть хустку сею водою, а коли будете хорі, приложіть єї собі в болюче місце, а відразу будете здорові.

— Справді?

— Слово чести даю — запевняв ображений сумнівали.

Змучена і гнївна показала ся чарівниця і не кажучи слова до своїх товаришів, прямувала до виходу.

— Тут — сказала і показала своїй клієнтцї якийсь мішочок — тут є ратунок. Є се сьвятий попіл, який я сама вібрала в каплици, нема нїчого лїпшого понад се. Памятай добре про все, що я тобі сказала. Коли вєпинеш до вина сего порошку, відмов сім разів: „Слава Оця і Сина“ за душі помершах, що суть в чистилищи, а потім дай єго випити свому мужеви. Тодї він забуде Тересу і буде любити тільки тебе, тебе одну на віки.

— А се єму не зашкодить?

— Чуєте, дон Джетанїно і роби тут щось доброго кому — сказала Кончета до свого товариша обурена таким недовірством.

— Ого! — перебив Джетанїно також обурений — що кажете, кумо! Місто подякувати ще недовіряєте?

— Дякую, донна Кончето — шепнула нещаслива, глядячи на неї очами повними сліз — дякую. Най Бог вам нагородить за всьо, що ви для мене зробили!

* * *

Замкнено великі ворота; говірливий сторож відійшов, але горстка жінок чекала на улицю нетерпеливо: хотїли за всьо в сьвітї побачити Кармелю, як переходила під сторожею поліциї.

— І хто би подумав, що ся ласичка отроїть свого мужа!

— Алеж він бив єї — боронила Камелю одна з жінок.

— Може бути — відповіла перша — але треба мати особлившу відвагу, щоби єго наче щура згладити.

— Колиб хотяй всадила єму штилет в серце — закликала третя.

— А знаєте як она се зробила? — тягнула перша; — вчера приладила єму обід в звичайнім часї і, представте собі, абя могла купити всьо що треба, заставила навіть свій нараменник. Потім подала всьо на стіл, убрала ся в нову сукню...

— А перед тим розповідала всім, що Мадонна наділила єї ласкою сего вечера.

— Гарна ласка!

— А потім наступило се, що стало ся. Віз якийсь надїхав і задержав ся перед воротами. Один з поліцаїв висїв з него і пішов до середини будинку. Крізь щелини брами доходив голос розпучливого плачу.

— Чуєте, а однак она плече!

— Вилив. З Підгаєць доносять: Дня 24 с. м. навістила місто Підгайці величезна злива, внаслідок чого потік Мужилівка, пливучий під містом нагло вилив і о год. 1 з полудня всї прибережні части міста опинили ся під водою. Вода була так велика, що филї плили на 1½ метра понад мостом на гостинци і залила всї забудованя, огороди і поля. Шкоди дуже великі.

— Евхаристийний комітет, Львів ул. Коперника ч. 36 приймає зголошеня участників до кінця липня. Разом зі зголошенєм належить надіслати 9 К або 4 К. Принагідно подає ся до відомости, що знижена ціна їзди III. кл. зі Львова до Відня і назад буде виносити 31 К 70 с. звичайним поїздом — а поспішним 46 К 40 с. На приміщенє і харч у Відни треба мати мінімально 20—30 К а нормально 60 К. — *Евхарист. Комітет.*

— Евхаристийний конґрес, — а школи. З Відня доносять, що міністерство віроісповідань і просвіти зарядило, щоби з огляду на Евхаристийний конґрес, наука в Дол. Австриї почала ся в школах аж 20-го вересня с. р. Рівночасно приказало також шкільним властям всїх инших коронних країв, щоби безуслівно дати відпустку учителям, які будуть о те просити, щоби могли взяти участь в згаданім конґресі. В тих знов місцевостях, де з причини неприсутности учителїв, наука не могла би почати ся в тих заведенях в приписанім часї, треба відложити початок шкільного року аж до 18 вересня.

— Войскові музики будуть грати в місяци серпни: 1 перед Домом інвалідів, 6 в стрийскім парку, 7 перед палатою Намістництва, 8 на Високім замку, 13 перед Домом інвалідів, 14 перед головною командою, 20 в стрийскім парку, 21 перед палатою Намістництва, 22 на Високім замку, 27 перед Домом інвалідів, 28 перед головною командою.

— Сьвіжа вода для Львова. В цїли запевненя нових жерел для міских водопроводів, ухвалила президия міста купити від фільварку в Снопкові ґрунти з жерелами, які достарчають денно 60.000 куб. метрів води (Львів зуживає около 17.000 куб. м. води денно). Ґрунти сї о поверхні 364.235 кв. м. ухвалено закупити по 15 К за сяжень. Маґістрат одержав уповажненє на виконанє коштом 58.000 К водопроводу від тих жерел до міскої керниці, що допроваджує воду до міских заведень електричних. Кошт буде покритий 4 і пів прц. комунальною позичкою в краєв. банку, сплачуваною в 13 і пів лїтах.

— Знесенє засуду. Касацийний трибунал зніс присуд присяжних судиїв в Чернівцях, на основі якого увільнено директора помічничих урядів буковиньского краєвого виділу, Костя Зонту, обжалованого о обманьство і спроневіренє на шкоду Червоного Хреста 62.000 К. Нова розправа відбуде ся перед судом присяжних у Львові.

— Про зворот коштів за виховане ческих дітий. Краєвий виділ Долїшної Австриї ухвалив обжалувати ческий краєвий виділ о зворот 600 тисяч корон за дїти, уроджені в Чехах, а виховані в заведенях Долїшної Австриї. Обжалованє доручено перед кількома днями ческому краєвому виділови. Розправа відбуде ся в найкоротшім часї у Відни.

— На жнива переїхало минувшого тиждня через Станїславів близько 10.000 робітників, або звичайними або й надзвичайними поїздами. На місце робітників з повітів чортківского, борщівского і гусятиньского, які виїхали за роботою за границю, привезено Гуцулів з богородчаньского і надвірняньского повіту. На жнива з 3-тижневою відпусткою поїхало домів також богато вояків зі всїх полків.

— Почтові крадежи. З Риму доносять, що в Катанії викрила поліция великі почтові крадежи. В мешканю одного почтового урядника найдено 60 торб з грішми, призначеними до висилки до Триполісу і Америки.

— Нагорода місионаря. Академія моральних і політичних наук в Парижи пошанувала місионарску працю о. епископа Оґарда в Конґо, призначуючи єму 15.000 фр. нагороди. Суму таку уділює ся тим, котрі визначать ся найгарнїйшим пожертвованєм на якім небудь поли. Академія пригадує при тій нагоді цивілїзацийну діяльність сего епископа. Від 35 літ працює невсипучо сей місионар серед муринів, підносячи їх не лише морально але і материяльно, як сьвідчать про те основані ним численні школи, ремісничі доми і шпиталї. Єго то заходам завдячує Франция, що француску мову можна нинї почути в цїлім Конґо.

— Арештоване злодійок. Софія Яновска і Наталія Кітівна, служниці на фільварку в Жабокруках городеньского повіту, обікрали свого дідича, Едварда Хлопецкого. Они забрали 3000 кор. готівкою і вартістних паперів на 50.000 К та утікли до Львова. За ними почав слїдити поліцайний аґент Зайнфельд та стрінув їх в однім шинку в Ринку, де они поубирані в нові шовкові сукні забавляли ся зовсїм свобідно. Увагу аґента звернули дорогоцінности, якими обі панї себе прикрасили; він присїв ся до них та почав з ними розмову. Переконавши ся, що має до дїла з підозрінними людьми, арештував їх і тоді они признали ся до всего. Вартістні папери закопали в земли, а гроші видали на закупна і забави.

— Ліцитация спадщини по королях Миляні і Александрі. З Білгорода доносять: Дня 20 серпня відбуде ся в замку Такова, який екскоролева Наталія записала краєвому округови Рудник, прилюдна ліцитация всеї заховної там спадщини по Миляні, Александрі і Дразі. Цїлий дохід буде обернений на добродійні цїли.

Телеграми.

Відень 27 липня. З Праги доносять, що кн. Тун, котрий був присутний на вчерашнім засїданю угорских комітетів, закінчив наради словами: „До побаченя у вересни; надію ся, що до того часу погляди обох сторін прояснять. Посли дуже сердечно дякували намістникови за єго неутомиму працю.

Константинополь 27 липня. Рада міністрів ухвалила знести всї тимчасові закони попередного правительства.

Константинополь 27 липня. Ворохобники з Альбанії вмаширували до Пристини в силї 10.000. Войско не ставило ніякого опору. Ворохобники випустили 401 вязнів і уоружили їх, відтак забрали оружиє з арсеналу і роздали між населенє. Зі всїх сторін іде войско на Пристину. Побоюють, що войско получить ся з ворохобниками.

Льондон 27 липня. З Токіо доносять, що стан здоровля мікада погіршив ся.

Цїна збіжа у Львові.

дня 26-го липня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9 40	до	10 20
Жито	9·10	„	9·60
Овес	9·40	„	9·80
Ячмінь пашний	8·30	„	8 50
Ячмінь броварний	8·50	„	9 —
Ріпак	15·50	„	15 80
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до варена	12·—	„	14·—
Вика	10·50	„	11·—
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70·—	„	78·—
Конюшина біла	110·—	„	131·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим** друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, 1·36*), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

В друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Надопада) у Львові. Телефона ч. 527.